

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

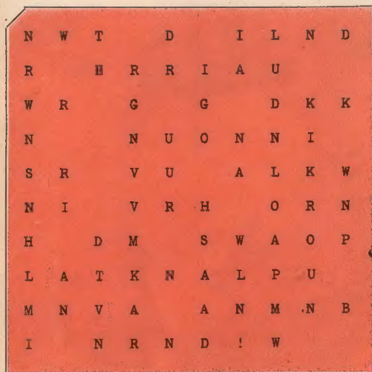
Nr 47

JULLIE HEBBEN ME NOG NIET, ZO WAAR IK JAN BART HEET !

(Kijk op blz. 4)

GEHEIME BOODSCHAP

VOOR DE LEDEN VAN DE KUIFJE'S CLUB

SCHRIJF EENS 'N BRIEFJE

GODELIEVE PUYPE, B.P. 690 Bukavu (Belgisch Congo), *verzamelt postzegels uit alle landen en zou deze graag ruilen. Men mag haar schrijven in het Nederlands of in het Frans.*

JOS GEUDENS, Manebruggestraat, 299, Deurne (Antwerpen), *zou graag briefwisselen met een jongen van 12 à 14 jaar, in het Nederlands. Jos interesseert zich voor plant- en dierkunde.*

LUC PARIJS, Ridder Dessainlaan, 16, Mechelen, *zou graag korresponderen met Kuifjeslezers van 10 tot 14 jaar uit België, Nederland, Duitsland, Zwitserland en Frankrijk. Luc verzamelt postzegels, houdt veel van lektuur, voetbal en muziek, en leert piano.*

BRIGITTE WIJSEUR, Kloosterstraat, 52, Wevelgem, *wil dolgraag korresponderen met een meisje uit Nederland van 13 jaar.*

RAYMOND COETSIER, Rodebroekstraat, 18, Ronse, *is twaalf jaar en zoekt een korrespondent van zijn leeftijd, uit het buitenland.*

PIET BROEKHORST, Piersonstraat, 27, Maassluis (Nederland), *zoekt korrespondenten uit België, Duitsland en Engeland. Schrijven in het Nederlands, Duits en Engels.*

STRAALJAGERS LOEIEN IN DE HEMEL BOVEN EGYPTE...

De « tegenstanders » van Dan Cooper vliegen boven de zonovergoten pyramiden...
En welke tegenstanders !...
ZE ZIJN TAAI !... ZE ZIJN SLUW !...
DAN COOPER ZAL DE STRIJD MET HEN AANBINDEN IN :

DUEL IN DE WOLKEN

RENDEZ-VOUS IN ONS VOLGEND NUMMER

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

SINTERKLAAS staat voor de deur. Kerstmis en Nieuwjaar zijn in aantocht. Het wordt dus tijd dat we een blikje werpen op onze boekentafel. Vandaag liggen er twee boeken klaar die je zullen bevallen :

HET RAADSEL VAN TROJE
door Evelyn Clevé,
Desclée De Brouwer.

De oorspronkelijke titel van dit boek is « Heinrich Schliemann » en meteen weet je waarover, of beter over « wie », het gaat want Heinrich Schliemann is voor jou geen onbekende meer. De ware levensgeschiedenis van Heinrich Schliemann is een relaas van durf, doorzettingsvermogen, energie en liefde tot de Oudheid en de klassieke auteurs. Inderdaad, moest Schliemann niet zó geboeid zijn geweest door de verhalen van Homeros, zou hij dan op zoek zijn gegaan naar Troje ?

« Het Raadsel van Troje » zal je beslist boeien.

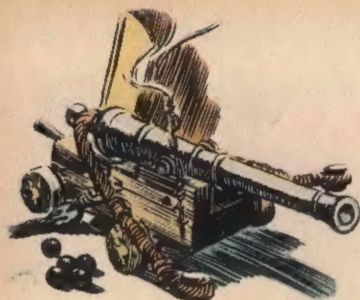
Ingeb. : 66 F. Ingen. : 55 F.

KAPERS IN DE DUINEN
door Wout van Ulven.
Desclée De Brouwer.

Een meisje en twee jongens stonden voor een uitstalraam en keken naar het kleurig aanplakbiljet op de ruit. « ...Hardlopenmassa's prijzen — eerste prijs : 1.000 F. » las het drietal. Leo en Wim, de twee jongens, hadden de grootste belangstelling voor die wedren en nog méér voor de 1.000 F. Waarom ? Wat wilden ze doen met dit geld ? Ik verklap het niet, ik wil je de pret niet bederven dat zelf te ontdekken !

Een leuk boek voor jongere lezers. (10 tot 12 jaar).

Ingebonden : 66 F. — Ingen. : 55 F.

EEN STOUT STUKJE VAN

Jan BART

SCENARIO : Y. DUVAL – TEKENINGEN : L. & F. FUNCKEN

Het is bijna te mooi om waar te zijn...

Kommandant William Kox bewijst me een zeer grote eer...

Is het waar dat de beroemde Jan Bart in uw nederige herberg logeert ?

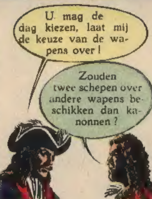

Wat wenst u van hem ? Jan Bart staat voor u, heren !

Wij wensen slechts de grote zeeman te begroeten. Mijn land heeft aan u een geduchte vijand, maar dat belet niet dat wij u naar waarde schatten !

Sir William Kox, ik meen dat u een tijdje geleden een elegantere wijze van kennismaking hebt ontvlucht...

Iedereen heeft zijn taktiek, mijn waarde kommandant. Ik hoop dat u spoedig de gelegenheid zult hebben mijn taktiek te appreciëren !

Dat is echte zeemanstaal ! Wij hebben beiden een schip in deze haven liggen. Wij zeilen dus naar zee en leveren slag...
En wanneer heeft dit origineel duel plaats ?

U mag de dag kiezen, laat mij de keuze van de wapens over !
Zouden twee schepen over andere wapens beschikken dan kanonnen ?

En wat denkt u van een entering... of een lijf aan lijf gevecht, met zwaard en pistool in de hand ?..
Ja, maar waarom niet liever het kanon ?

Om de eenvoudige reden, dat ik geen kruit en geen kanonkogels meer heb.
Ik beloof u geduldig te wachten tot u munitie gekregen hebt...

Indien hij woord houdt, zal deze Brit zijn eiland niet zo spoedig weerzien !

Een week later...
Daar komt eindelijk onze bevoorrading. Het wachten is ten einde !

Diezelfde dag...
Ga naar sir William en zeg hem dat ik tot zijner beschikking ben.

In de hut van de kommandant van de « Muiron ».
Uitstekend. Morgen bij dageraad leveren wij slag !

Zeg aan uw kommandant dat het voor mij een grote eer zou wezen, indien hij aan boord van mijn schip zou willen... eten alvorens wij elkaar uitmoorden !

Ga niet, kommandant, ga niet... Ik vertrouw die kerel voor geen haar...
Indien hij zo vals was, had hij ons toch bij verrassing kunnen kelderen ! Hij wist dat wij geen munitie meer hadden !

Alléén, zonder escorte, gaat de kaper naar het schip van zijn vijand.

Loyale vijanden die elkaar waarderen moesten steeds op zulke wijze handelen !

Ik begrijp niet waarom uw landgenoten mij vrezen... Ik vrees de Engelsen helemaal niet !

U bent een groot, een knap zeeman. Er zijn er niet veel van uw slag !
Is het waar dat uw koning een fortuin biedt aan wie mij levend kan vangen ?

Hum... Ekskuseer... Ik ben erg onhandig..

Dank u ! Nooit meer dan één glas alkohol. Na de maaltijd hou ik er van op het dek een pijp te roken...

Dank u, sir William. Ik ga nu terug naar mijn schip en hoop dat ik u morgen dit festijn kan terugbetalen !
U gekscheert, mijnheer !

U is al te naïef, kommandant! U kan niet meer terug naar uw eigen schip!

U bent mijn gevangene!

Verrader! Lafaard! U hebt mijn goede trouw bedrogen!

Maar als u denkt dat u reeds meester bent van Jan Bart...

En zo waar er een God is, laat ik het schip en ons allemaal in de lucht vliegen indien er een van jullie roert!

Blijf staan! Blijf staan! Die gek is bekwaam zijn bedreiging ten uitvoer te brengen!

Gooi die wapens voor mijn voeten en steek de handen omhoog!

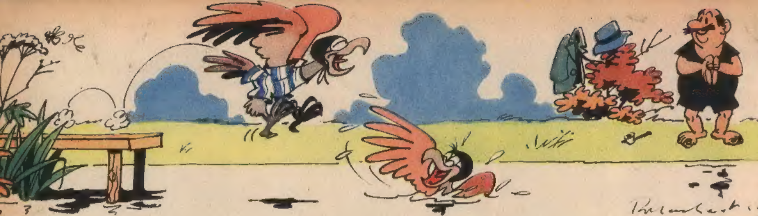

Sir William, neem uw witte sjaal en steek hem in de hoogte, ten teken van overgave!

Hoger! Hoger! En zwaai er mee! Een beetje energieker, verduiveld!

En een kwartiertje later...

Na u, kommandant! Ik wist niet dat ik zo spoedig de gelegenheid zou hebben u aan boord van mijn schip uit te nodigen!...
L. & F. FUNCKEN.
4

Einde

Een wandeling met oom Jan

DE VISAREND

EEN VOGEL DIE DUIKT EN ZWEMT

ZELDEN was ik zo verbaasd als op die mooie septemberdag toen ik langs een grote vijver wandelde. Eensklaps werd ik door een vleugelgeklapper opgeschrikt, ik zag een vogel in het water duiken en volledig verdwijnen. Ja, heus, het is net zoals ik zeg : hij verdween helemaal voor tenminste twee sekonden! Hij kwam dan terug aan de oppervlakte, schudde de glanzende waterdruppels uit zijn veren en steeg weer op met een vis tussen de klauwen geklemd. Die vogel was de visarend.

Ik kende de visarend toen nog niet goed. Het is een vogel die niet in onze gewesten nestelt. Hij houdt van meren, rivieren, van grote waterplassen. Men kan hem echter bij ons zien tijdens zijn trek wanneer hij naar Afrika vliegt om aldaar de winter door te brengen. De visarend is een prachtige vogel, zeer groot en zeer mooi. De spanwijdte van zijn vleugels kan 1 m 50 tot 1 m 80 bedragen. De hengelaars houden niet van hem omdat hij af en toe een visje vlak voor hun neus wegkaapt. Die hengelaars hebben ongelijk, want het is een weelde voor het oog die vogel een tijdlang te kunnen gadeslaan.

Ik heb van de gelegenheid dankbaar gebruik gemaakt. Ik heb mijn verrekijker gegrepen en urenlang de vlucht, het doen en het laten van de visarend gevolgd. Het was een boeiend spektakel, geloof me. De buik van de visarend is wit en zwart, zijn vleugels donkerbruin en op zijn witte kop een schuine zwarte lijn zodat ik hem heb vergeleken met... een zeepiraat, die een zwarte lap over het oog draagt! De visarend die ik volgde, hield zich vast aan een dode boomtak die over de vijver hing en at daar rustig de vis op die hij had gevangen. Hij deed dat langzaam en met overleg, haast geraffineerd. Hij koos zorgvuldig de stukken uit die hij liefst at en gooide de rest weg.

Ik zag heel duidelijk zijn mooie veren die olieachtig glanzen. Zijn poten zijn bedekt met schubben en voorzien van haken waarmee hij de glibberigste prooi stevig kan vasthouden. De visarend is een buitengewoon behendige jager; hij mist nooit! Ik zag hem twintig of dertig meter boven het water stijgen, daar een tijdlang zweven en dan plotseling stil blijven hangen alsof hij aan een onzichtbare draad was opgehangen. Hij had een prooi gezien en eensklaps dook hij met geplooide vleugels naar beneden. Pas even vooraleer de wateroppervlakte te raken, strekte hij de vleugels weer en op hetzelfde ogenblik dook hij met de poten in het water om de vis, die hij van in de lucht had gezien, te vangen. Ik wist echter niet dat de visarend ook helemaal onder water dook en de ontmoeting op een mooie septemberdag was nodig om er me van overtuigen.

● De visarend eet uitsluitend vis. Hij is er zodanig op verlekkerd dat hij soms vissen vangt die zo zwaar wegen, dat hij ze nauwelijks uit het water krijgt en dat hij veel moeite heeft om zijn last op het droge te brengen.

● Hij bouwt zijn nest graag in hoge boomkruinen op een twintigtal meter boven de grond. Iedere lente komt hij trouw weer met zijn wijfje en samen maken ze dan het huis van het vorig jaar een beetje groter, of ze herstellen het met takken, mos en droog gras. Men heeft nesten van visarenden gezien die 2 m hoog en 1 m 40 breed waren.

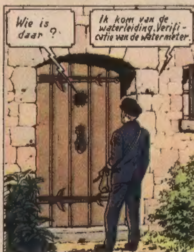
OOM JAN

DE VLAMMENZEE

DOOR JACQUES MARTIN

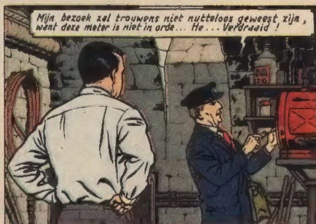
De mannen die Jan ontvoerd hebben staan een praatje in de woning van Fischer, als er een bezoeker op de deur klopt...

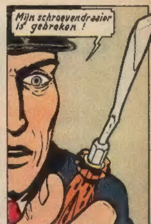

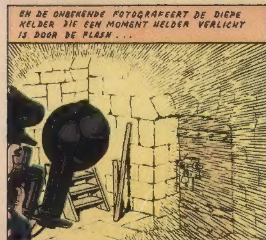

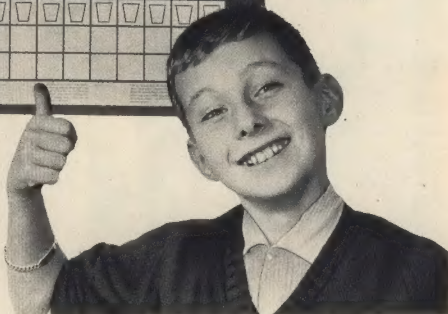

(Wordt voortgezet.)

IK

HEB MIJN LOGBOEK...
EN ER
ZIJN AL
10 VAKJES GEVULD!

... EN JIJ?

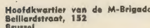

Zo je je logboek nog niet hebt, haast je dan!
Zeg gauw aan mama of papa het aan de melkverkoper te vragen.

De M-Brigade België verwacht je!

Wil je deel ervan uitmaken, je kenteken, je wimpel, je pas ontvangen (en een hoop voordelen!), dan volstaat het elke dag een M-daad te verrichten, dit wil zeggen

ELKE DAG, GEDURENDE DERTIG DAGEN, EEN GLAS MELK-MEER TE DRINKEN!

Hoofdkwartier van de M-Brigade
Belliardstraat, 152
Brussel

... en hiermee daarna door te gaan!

Melk

OPGELET!
Je mag slechts één vakje per dag invullen; een M-daad telt maar vanaf de dag dat je je logboek bezit.
Word lid van de M-Brigade België met je lievelingssterren, 't is reuze!
... EN ER ZIJN GESCHENKEN TE VERDIENEN!

een glas gezondheid méér elke dag.

KAN DE BELGISCHE VOETBAL GERED WORDEN? ZO JA... WIE DOET HET?

IK ben vast besloten een bekentenis te doen: sedert weken tracht ik te vergeten, maar slaag daarin niet. Wat tracht ik eigenlijk te vergeten? Een zware nederlaag. Herinner je je die namiddag in oktober in het Hollands voetbalstadion Feijenoord, dat bij de ingang van Rotterdam ligt? Die namiddag gaf het Hollands nationaal elftal onze Rode Duivels de zwaarste afstraffing van hun leven! Negen goals vlogen in het net van de Belgische ploeg, en evenveel oranjeappels vielen in mijn net. Inderdaad, de Hollandse kijkers schonken mij na iedere goal een sappige oranjeappel. Ik vertel je niet hoeveel zakdoeken mij die zondag werden toegestoken, maar al die zakdoeken konden niet baten... ik zou er tot mijn laatste ademtocht kunnen om wenen!

DE nederlaag, of laten wij het eerlijk zeggen, nationale ramp ligt mij nog zwaar op de maag en het is hoogstnodig dat er in onze voetbal iets verandert. Om letterlijk uit het veld geschopt te worden, moet het spel slecht, doorslecht zijn geweest... Indien wij dergelijke katastroof in de toekomst willen vermijden, moeten wij onze batterijen verzetten...

BIEFSTUK-FRITES

Er was een tijd dat de Rode Duivels regelmatig, of ongeveer regelmatig, bijeen kwamen en vergast werden op het democratisch en typisch Belgisch gerecht biefstuk-frites. Rond de tafel konden zij dan vrij diskuteren over de gespeelde of de te spelen matchen. Het eten van biefstuk-frites heeft nog nooit iemand leren voetbalspelen, maar het feit dat de spelers samen kwamen schiep een prettige atmosfeer. Zij leerden elkaar beter kennen, zij leerden van elkaar houden, m.a.w. zij vormden een homogener geheel.

BEROEPSSPELERS

Naar het schijnt is er geen geld meer voor biefstuk-frites. Best mogelijk. Er is op de keper beschouwd alléén plaats voor zéér véél goals en die goals worden telkens door de rivaliserende ploeg in onze netten geschopt! Wat kan er gedaan worden om daarin verandering te brengen? Naar mijn mening kan onze voetbal alléén gered worden door beroepsspelers. Wij beschikken niet over miljoenen om onze beroepsspelers op slag tot multimiljonair te bombarderen, maar het is beslist mogelijk het beroepsspel aan te passen aan onze middelen. Er zijn spelers die wensen van de voetbal hun beroep te maken, en er zijn er ook andere. Het staat iedere speler vrij te kiezen. De leiders van de klub zouden een kandidatuur voor beroepsspeler kunnen aanvaarden of, om gegronde redenen, afwijzen.

Dit systeem zou toelaten flinke voetballers op te leiden en te behouden tot de gemiddelde leeftijd van vijfendertig jaar. Zij zouden uitsluitend voetbal spelen en er naar behoren betaald voor worden. In de veronderstelling dat zij hun carrière zouden beginnen op twintigjarige leeftijd, zouden zij dus vijftien jaar tijd hebben om een ander beroep aan te leren, of met het gewonnen geld een handel te beginnen. Waarom niet?

Ik denk dat deze metode de énige is, die ons nationaal elftal in de toekomst zware nederlagen kan besparen.

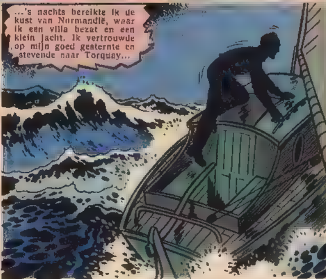
Het geheim van JIMMY

M. Berthault luistert aandachtig na

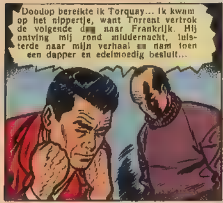

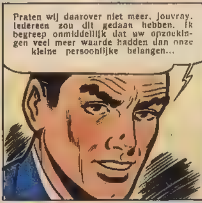

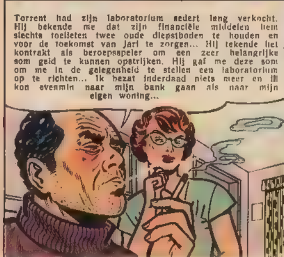

TORRENT door Raymond Reding

het verhaal van professor Jouvray...

(Wordt voortgezet.)

Een Stratokruiser van de lijn Buenos Aires-New York stortte neer in het oerwoud. Een van de passagiers, een spion, was in het bezit van waardevolle microfilms. Jimmy Stone sloot zich aan bij een hulpkaravaan om te trachten deze film in handen te krijgen. 's Nachts ging hij naar het wrak en werd door een onbekende neergeknuppeld...

DE GEZELLEN VAN

ACHTSTE HOOFDSTUK

TWAALF MANNEN IN NOOD

JIMMY richtte zich een beetje op, steunde op de elleboog en wou een tweede maal gillen, toen hij het geluid van naderende stappen hoorde. Opgeschrikt door zijn angstgeschreeuw kwamen zijn gezellen hem te hulp. Vijftien of twintig sekonden later gleden de lichtstralen van enkele elektrische zaklampen over hem. Verblind knipperde hij met de ogen en trachtte overeind te komen. Iemand uit de groep kwam nader om hem te helpen. Hij herkende Linos.

— Wat is er gebeurd, Lawson? vroeg Carrena kort. Ben je gevallen?

De kolonel stond onbeweeglijk tussen de lange Ramirez en een andere man die Lick of Coelho kon zijn. De kolonel was makkelijk te herkennen aan zijn gestuikte silhouet. Hij was bijna even breed als hoog.

Jimmy antwoordde niet onmiddellijk. Hij mompelde slechts iets onverstaanbaars en haalde de schouders op, net als iemand die te duizelig is om zijn woorden te vinden... Zijn blik boorde echter scherp door de duisternis en hij telde de schaduwen die hem omringden. Er waren er zes, Linos inbegrepen. Zijn aanrander bevond zich dus bij hen; hij had van de duisternis geprofiteerd om zich onder de leden van de groep te mengen en de aandacht niet op zich te vestigen.

— Neen, ik... ik ben niet gevallen, antwoordde de jongeman tenslotte, terwijl hij zich uiterst voorzichtig over de schedel wreef. Men heeft mij in de rug aangevallen. Ik kreeg een kolfslag in de nek.

Iedereen keek verbaasd op. Men hoorde twee of drie onderdrukte kreten van verrassing. Dan volgde er een diepe, drukkende stilte die door de kolonel verbroken werd.

— Je bedoelt... stotterde hij, je bedoelt dat iemand van ons...

— Maar verdraaid nog toe! De Quatro-Bocas hebben, zover ik weet, niet de gewoonte automatische wapens te gebruiken...

— Maar wie?...

— Dat weet ik niet. Ik herkende de man niet. Op het ogenblik dat ik riep is hij verdwenen.

— Maar dat is ongehoord! En met welk doel heeft men je neergeslagen?

— Om mij te bestelen!

— En heeft men je iets gestolen?

— Ja, kolonel. Mijn vulpen!

Er volgde een nieuwe stilte en Jimmy raadde de verrassing die op het onzichtbaar gelaat van zijn gezellen moest te lezen zijn. Hij kon een schaterlach nauwelijks bedwingen.

— Maar, Lawson, wat bazel je toch! Wie van ons zou er zich mee amuseren je vulpen te gappen?

— Dat weet ik helemaal niet, maar feiten zijn feiten...

Carrena schudde geïrriteerd het hoofd. En dan, alsof het vreemd detail hem eensklaps had getroffen, vroeg hij:

— Maar wat deed je hier eigenlijk?

— Niets. Ik wandelde een eindje... Ik ben opgestaan omdat ik de slaap niet vinden kon...

Te midden van de Braziliaanse jungle, honderden mijlen van een geciviliseerd centrum en nabij een wrak van een vliegtuig waarin zevenendertig verkoolde lijken lagen, klonk deze dialoog onheimelijk en gek tegelijkertijd.

— Eerlijk gezegd, Lawson, er zijn ogenblikken waarop ik mij afvraag of je al je zinnen wel goed bij elkaar hebt. Maar wat er ook van zij, deze groteske komedie heeft reeds te lang geduurd. Kom, we gaan weer slapen.

Met de hand waarin hij zijn elektrische zaklamp hield, gaf hij Lick, Ramirez, Linos, Balton en Coelho een teken door te lopen. Hijzelf bleef naast Jimmy staan en wachtte tot de anderen een tiental meter verwijderd waren. Dan fluisterde hij:

— Meen je dat deze aanranding in verband staat met de opdracht die je gekregen hebt?

Er gleed een flauwe glimlach over de lippen van Jimmy Stone. Indien Carrena héél de waarheid kende, zou hij niet op het idee zijn gekomen deze vraag te stellen.

— Ik heb redenen om dit te geloven, antwoordde hij ernstig.

— Nemen we aan, dat er zich bij ons iemand bevindt die je onderzoek moet verhinderen. Waarom ruimde hij je dan niet uit de weg, vermits hij er toch de gelegenheid toe had? Ik vind het tamelijk gek dat hij er zich tevreden mee stelde je neer te slaan. Bovendien begrijp ik geen snars van de vulpengeschiedenis!... En jij?

Deze laatste vraag klonk bijna vriendelijk. Het klonk al te naïef. Jimmy, op zijn hoede voor het geval de kolonel eensklaps zijn zaklamp op hem zou richten, trok zijn gezicht in een onschuldige plooi en zette zijn vriendelijkste glimlach op...

— Ik begrijp er ook niets van. Ik beken eerlijk dat ik in heel mijn leven nog nooit zó perplex stond.

Carrena knikte even met het hoofd en mompelde iets. Dan keerden zij zwijgend naar het kamp...

VAARWEL AAN HET WRAK

DE nacht verliep verder zonder enig meldenswaardig incident en de volgende ochtend, toen de zon oprees, keerden de zeven mannen terug naar het wrak van het vliegtuig. Onder voorwendsel het stoffelijk overschot van zijn broer, navigator Peter Lawson, te identificeren en om voor de kolonel de schijn te bewaren, liep Jimmy heel lang-

DE DUIVEL

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door R. Follet

Opgeschrikt door zijn angstgeschreeuw kwamen zijn gezellen hem te hulp...

zaam door het wrak van het vliegtuig, terwijl zijn gezellen op een afstand van tien of vijftien meter een grote, rechthoekige put groeven.

De identiteitspapieren van de slachtoffers, voor zover die nog bestonden, werden verzameld evenals hun juwelen en alle persoonlijke voorwerpen die voor hun familie als souvenir enige waarde kon hebben. Dan werden de slachtoffers zeer eerbiedig begraven. Ramirez plantte in de zwarte grond een houten kruis, dat hij gemaakt had van twee met lianen aan elkaar gehechte bamboestokken. In halve cirkel om het graf geschaard waar de slachtoffers hun laatste slaap sliepen, bleven de zeven mannen staan en bewaarden een minuut het stilzwijgen. Zij stonden daar blootshoofds, behalve Carrena. Deze laatste bracht de militaire groet, met de hand aan de klep van zijn Amerikaanse pet.

Na deze laatste hulde aan de passagiers van de Stratokruiser, verzamelden de vrijwilligers alles wat moest meegedragen worden en borgen het in een zak. In de bagage van de reizigers hadden zij waardepapieren voor een bedrag van 160.000 dollar gevonden, vier prachtige parelsnoeren, een plastic zakje vol ruwe diamant en een aantal interessante dokumenten. Het geld en de juwelen werden onder het waakzaam oog van Carrena in een speciale zak gestopt die daarna gelood werd.

Even na de middag verliet de kleine karavaan de plaats van het drama om naar de open plek te marsjeren, waar de vijf bedienden van Ramos wachtten. Dank zij de weg die zij door het woud hadden gebaand, verliep de terugkeer relatief makkelijk en vlug. Licht voorover gebogen zoals de bergbewoners, marsjeerde Jimmy tussen Coelho en Lick. Achter hem kwam de kleine Braziliaan die veel moeite had het tempo bij te houden. De Duitser scheen geen spoor van vermoeidheid te voelen. Op zijn brede rug, doorheen het bezwete hemd, zag Stone de krachtige spieren bewegen. Hij stapte regelmatig met het ritme van een zeeman en neuriede « Lily Marleen ».

— Is dat de dader? vroeg Jimmy Stone zich af. Met Ramirez was Lick beslist de sterkste man uit de groep, maar de spierkracht was geen criterium. Men moet niet biezonder krachtig wezen om iemand met een geweerkolf in de nek te slaan en een rivaal, die « groggy » is, te overmeesteren. Bovendien kon om het even wie, Carrena inbegrepen, hem vorige nacht op zijn weg naar het wrak nageslopen zijn...

Om het even wie...

En nochtans was het voor Jimmy noodzakelijk de identiteit van zijn VIJAND te ontdekken. Indien hij daarin niet gelukte, kon een tweede overval hem fataal zijn. Dat de spion opnieuw zou aanvallen, stond buiten twijfel. Hij zou dit doen op het ogenblik dat hij er zich rekenschap van gaf, dat men hem bij de neus had genomen en dat de vulpen, waarvan hij zich had meester gemaakt, slechts een doodgewone vulpen was!... Misschien wist hij dit reeds. Indien hij het reeds wist, dan was het mogelijk dat hij er op ditzelfde moment over liep te piekeren « hoe en waar » hij Jimmy opnieuw zou aanvallen...

Met machinaal gebaar tastte Jimmy naar het geheim zakje van zijn gordel, waarin hij de ECHTE vulpen van Rudolf Varzy verborgen had.

Er danste een geamuseerd lachje in zijn ogen. Het was een fijn idee geweest die vulpen daar te verbergen. Zijn rivaal kon niet weten dat hij op het moment dat hij uit het wrak van het vliegtuig kwam, twee dezelfde vulpennen droeg, de ene onzichtbaar, de andere duidelijk zichtbaar aan het zakje van zijn hemd gehecht.

— Deze avond zal ik ze veilig in mijn reiszak verbergen, dacht de jongeman. Het is te gewaagd ze op mij te houden!

En eensklaps wist hij dat er een middel was om de spion te ontmaskeren. Dit middel was gevaarlijk, maar onfeilbaar. Jimmy maakte zich geen illusies. Hij had slechts één kans op twee om er levend uit te komen, maar het risico was beter dan de onzekerheid. Kommissaris Higgins had het hem vaak herhaald: *« De gevaarlijkste vijanden zijn die welke men niet kent »!*

DE BOODSCHAP VAN LAGOA GRANDE

CARRENA en zijn mannen hoopten de helikopter van de expeditie te vinden als zij op de bepaalde plaats toekwamen. De knechten van Ramos hadden de plaats beslist reeds lang schoon geveegd en geëffend, zodat de landing van een helikopter mogelijk was. Reeds de volgende dag zouden zij in twee groepen naar de kleine post van Macauba vliegen.

Hun teleurstelling was dan ook groot, toen zij geen helikopter zagen en ontvangen werden door de knechten van Ramos, van wier gelaat men de grote bezorgdheid en onrust kon aflezen. Een van hen verklaarde aan de kolonel, dat hij in het begin van de namiddag er in geslaagd was langs de radio kontakt te krijgen met de helpers van Lagoa Grande. De helikopter stond daar op zijn basis maar kon wegens een mechanisch pech niet opstijgen. Bovendien wist niemand hoe lang de herstellingen zouden duren...

Dit nieuws sloeg in als een bom. De mannen waren echter te moe om te protesteren. In hun ogen kon men woede en wanhoop lezen, maar zij zwegen. Een onuitsprekelijke bitterheid verhardde hun gelaat, waarop het slijk en het zweet een grotesk masker had getekend.

— Kom, kinderen, kom! Laat het hoofd niet hangen! zei Carrena op gemaakt vrolijke toon. Het is een kleine tegenslag. Ze zullen de helikopter herstellen. Morgenochtend zal ik hen langs de radio een paar woorden zeggen. Heb vertrouwen in mij, ik zal die luilakken ginds wel wakker schudden!

Niemand liep er in. Iedereen wist, dat indien er ernstige technische moeilijkheden waren, er dagen, zelfs weken konden verlopen alvorens de helikopter zou kunnen opstijgen. De post van Macauba beschikte over geen enkel wisselstuk. Men zou dus Belem, en misschien zelfs Rio de Janeiro moeten verwittigen. En intussen konden de twaalf vrijwilligers van de hulpkaravaan rustig van honger sterven, tenzij de dood vlugger kwam en zij bv. getroffen werden door de giftige pijlen van de Indianen...

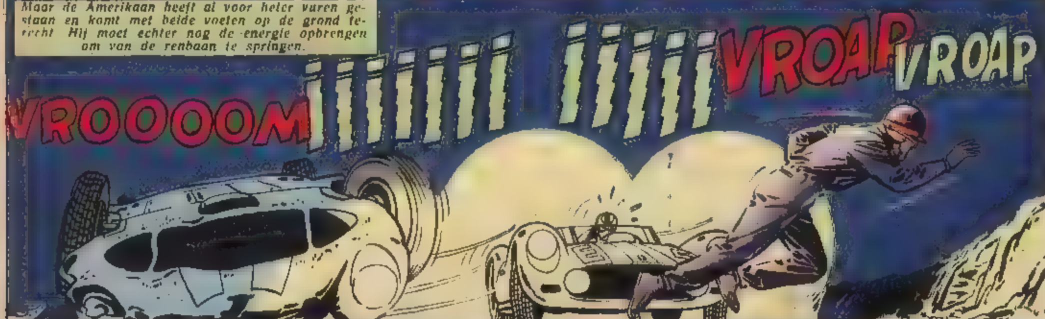
(Wordt voortgezet.)

HET CIRCUIT

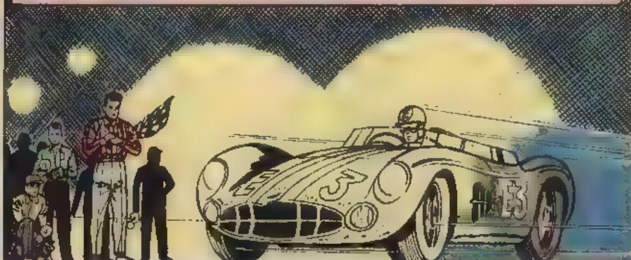
De wedren is bijna ten einde, en Michel heeft alle kans ze te winnen. Eensklaps ...

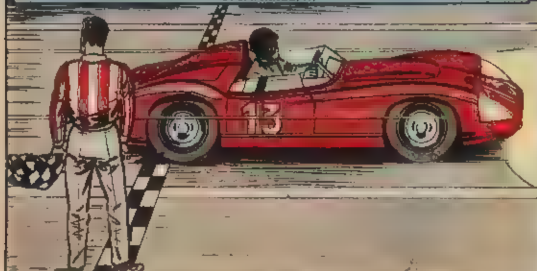

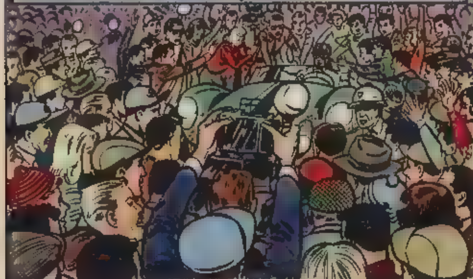

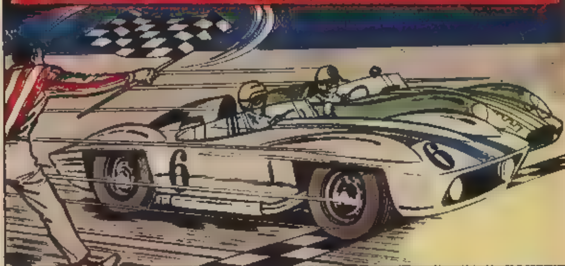

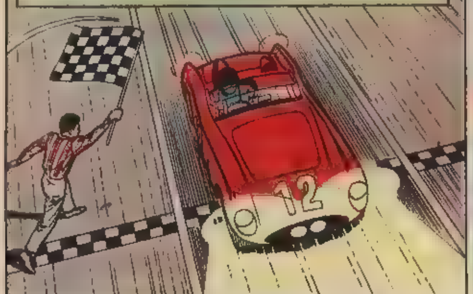
VAN DE ANGST !

door Jean Graton.

... van de twee Amerikanen, die voor de tweede plaats rijden, tegen de rand van de renbaan...

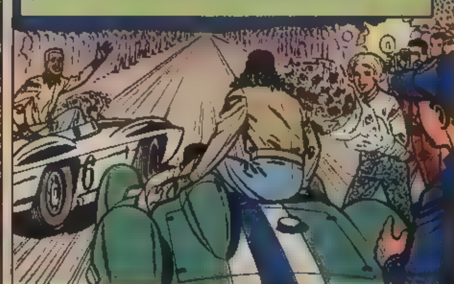

(Wordt voortgezet.)

ALBUM VAN JEAN GRATON : « DE GROTE MATCH »

,, CHICK BILL DE COWBOY ''

MONTANA

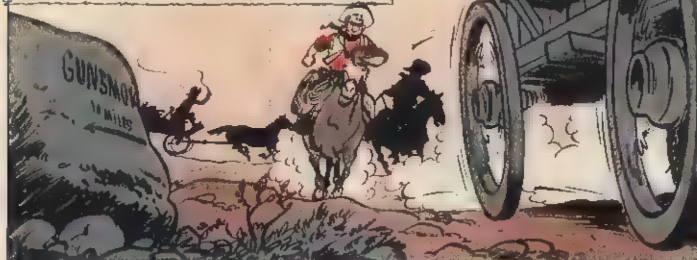

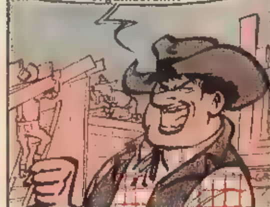

Een van de zeldzame inwoners van Gunsmoke, de nieuwe « stad » bestuurd door Dog Bull, doet een sensationele ontdekking. .

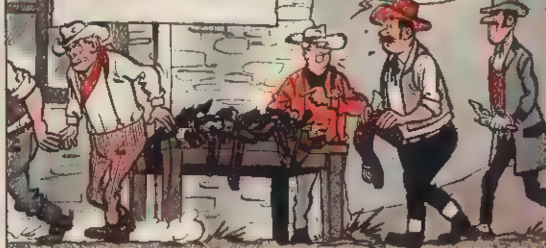
DOOR TIBET — SCENARIO : GREG

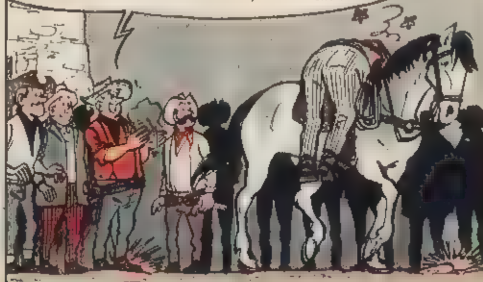

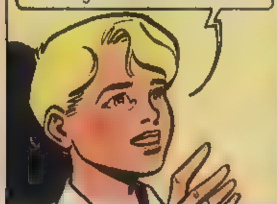

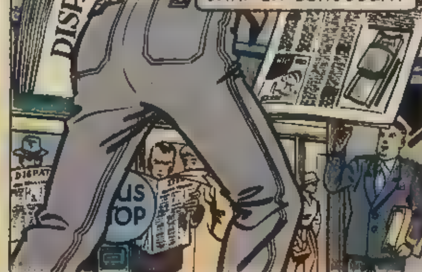
(Wordt voortgezet.)

De impresarii van Allan lieten Teddy ontvoeren. Deze laatste kon ontsnappen

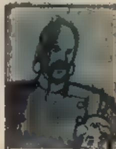

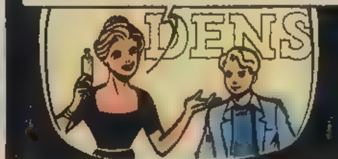
EEN TRAGISCH AVONTUUR, DAT GOED EINDIGT !

Teddy vindt zijn vrienden weer. De kidnappers en de impresarii zijn aangehouden.

GLIMLACHEND en welwillend staat Teddy onze speciale reporter te woord. Binnen enkele dagen begint hij met de opnamen van de film Texas Boy. Teddy vertelde ons hoe blij hij was, dat het tragisch avontuur een gelukkig einde kende.

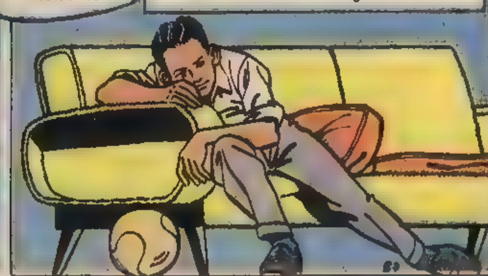

ALS JE HOUDT VAN DIT VERHAAL, LEES DAN

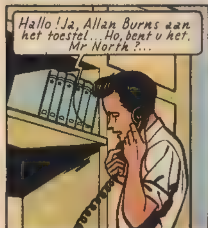

...vindt zijn vrienden terug. De twee bewakers van Teddy werden gevangen genomen...

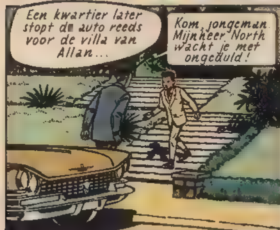

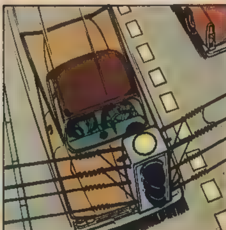

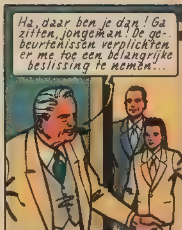

(Wordt voortgezet.)

VAN DEZELFDE AUTEUR: « DE ZWARTE TALISMAN »

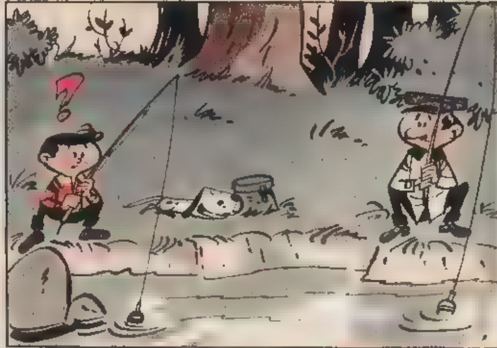
PECHVOGEL LE

Pechvogel is uit hengelen met de zoon van zijn baas. Onze vriend vertrouwt Wimpi
die hij op het kasteel doorbrach

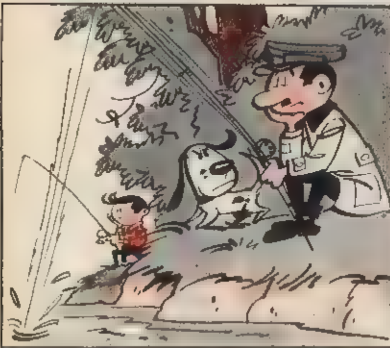

…IDT DE DANS!

Tekeningen: Berck.
Tekst: Goscinny

…in hond Henk niet zo goed, want de éérste nacht …verliep zeer onrustig…

(Wordt voortgezet.)

De nieuwe avonturen van JACK DIAMOND

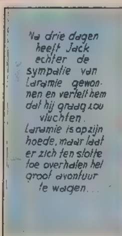
STORM OVER DE FAR-

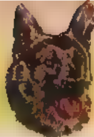

ALS JE VAN SPANNENDE AVONTUREN HOUDT, MAG HET ALBU

WEST

Om de veedieven te ontmaskeren, speelt Jack Diamond de rol van een beruchte bandiet, Jack Pelzer genaamd...

door L. en F. FUNCKEN

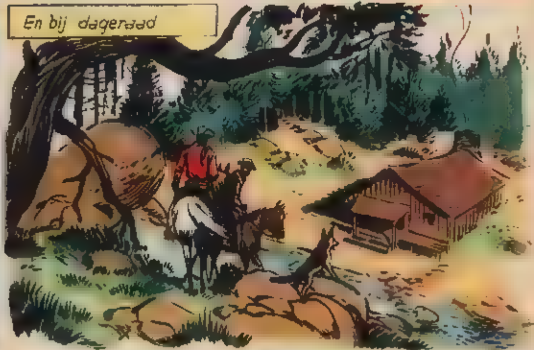

(Wordt voortgezet.)

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

IN HET LAND VAN DE MAHARADJA'S

SEDERT Colbert de Oosterse Compagnie had gesticht, hadden de Fransen voet gevat in Indië. Zij hadden een handelskantoor opgericht te Pondichéry, en langzaam maar zeker werkten zij er de Hollanders buiten. Zij pasten in Hindoestan totaal andere koloniale metodes toe dan die welke in Amerika in zwang waren. In de Nieuwe Wereld hadden zij af te rekenen met fiere, vrije nomadenstammen, dapper, moedig maar wild, terwijl hier...

1. — HET RIJK VAN DE GROOTMOGOL

IN het begin van de XVIIIe eeuw werd Indië gedomineerd door de grootmogol, de almachtige heerser die te Delhi woonde. Hij heette Aureng-Zeb. Hij gaf de Europeanen de toelating langs de kust handelskantoren te openen, maar als leenmannen. De Fransen hadden niet alleen handelskantoren te Pondichéry, maar ook te Chaudenagor, te Mahi, te Karikal, te Yanaon. Naast de Franse Compagnie was er echter de Britse « East India Company », die Calcutta, Madras en Bombay stichtte. In 1707 stierf Aureng-Zeb en zijn machtig rijk viel uiteen in een groot aantal kleine staatjes.

2. — RADJA'S EN NABAB'S

KLEINE vorsten, maharadja's, radja's of nababs, deden een beroep op de uitheemse compagnieëen om onderlinge geschillen te regelen. Dumas, de Franse gouverneur, werd zelf nabab en bezette Carnatic. Een leger Hindoes, uitgerust met Europese wapens, stond in dienst van de compagnie. Zo bleef de Franse invloed niet tot de handel beperkt. De invloed werd ook op diplomatiek terrein merkbaar en groeide ten slotte uit tot een militaire overheersing.

3. — DUPLEIX

TOEN werd Joseph-François Dupleix gouverneur. Hij was een geboren leider. Hij mengde zich handig in een successietwist tussen de nababs van Dekhan en van Carnatic. Hij imposeerde hen zijn protektie. Het duurde niet lang of het z.g. protectoraat van Dupleix strekte zich uit over heel de vallei van de Ganges en de Indus. Hij werd bijgestaan door zijn vrouw, Jeanne Castro, en door La Bourdonnais, een puik zeeman die de zeeweg naar Indië vastlei, evenals die naar de Seychellen, de Maskarenen, het eiland Bourbon. Te Versailles had men niet veel oog voor het werk van de gouverneur in Indië. Dupleix werd teruggeroepen en stierf in armoede.

4. — CLIVE

HET scheelde geen haar of de Engelse Compagnie werd uit Indië gezet — La Bourdonnais had zich meester gemaakt van Madras — maar de Engelsen hadden een geniaal leider in Lord Robert Clive. Hij viel Godehen, de zwakke opvolger van Dupleix aan en versloeg deze te Arote in 1754. Godehen moest beloven een einde te maken aan de politiek van zijn voorganger. Dat was knap werk van Clive en nochtans werd ook hij teruggeroepen. Te Londen spande men een onrechtvaardig proces tegen hem in. Hij pleegde zelfmoord.

5. — LA BOURDONNAIS

LA BOURDONNAIS stierf in armoede in het jaar 1755. Men had hem van verraad beschuldigd en gedurende drie jaar in de Bastille opgesloten. Het hof van Versailles was dus even blind en ondankbaar als dit van Londen. Men wenste in Indië een kolonie die rijk was, maar rustig. En in de grond hield men veel meer van het spel op het Europees schaakbord..

RAAP DE HANDSCHOEN OP !

RAADSEL Nr 25

DE DRIE VERDACHTEN

HALLO, Rik Ringers ! zei mijn vriend de kommissaris. Ik heb een sensationele zaak !

— Mooi, kommissaris. Ik ben een en al oor !

— Luister, hedenavond om zeven uur, werd de beroemde cineast Remy Augagneur licht gekwetst door een revolverschot. Hij bevond zich op dit ogenblik in zijn bureau. Het schot werd van uit de tuin door het open venster gelost. De cineast heeft getracht de dader te achtervolgen, maar slaagde daarin niet. De schuldige kon vluchten.

— Verdenk je iemand van deze aanslag ?

— Verscheidene personen worden verdacht. Allereerst zijn vennoot Bartet, ten tweede zijn zuster Therese Augagneur, ten derde zijn broer Raymond. Deze laatste twee zouden een fortuin erven, indien...

— Heb je die verdachten reeds ondervraagd, kommissaris ?

— Neen, nog niet. Kom vlug hierheen, ik wacht op je.

Niet lang nadien stond ik in het kantoor van Baardemakers. Raymond Augagneur werd binnen geleid. Hij had een weelderige haardos en hij droeg een fluwelen dasstrik, zoals de schilders en dichters van weleer...

— Wat een drama ! riep hij. Mijn arme broer ! Indien ik de dader in handen had, zou ik hem eens flink de waarheid zeggen. Remy was een prachtkerel !

— Mijnheer Augagneur, waar was u om zeven uur precies ?

— Ik droomde... Ik ben dichter... Ik zocht naar inspiratie...

— En waar zocht u die inspiratie ?

— In mijn bad.

— Kan iemand uw getuigenis bevestigen ?

— Helaas, neen, ik was alleen in mijn appartement.

Toen Raymond Augagneur het kantoor verliet, riep hij nogmaals :

— Ha, indien ik de bandiet die dat gedaan heeft in handen had...

Therese Augagneur kwam binnen. Ze was een vrouw van rond de vijftig, intelligent met een zeer beslist optreden.

— Ik heb geen alibi. Om zeven uur deed ik mijn dagelijkse wandeling, antwoordde zij op een vraag van de kommissaris.

— Wat denkt u over het talent van uw broer ?

— Hij heeft veel talent, hij is een zéér knap cineast.

— Kan u een revolver hanteren ?

— Dat heb ik nooit geprobeerd...

— Ik dank u.

Toen Therese Augagneur buiten was, wendde Baardemakers zich tot mij en vroeg :

— Wie van de twee ?

— Het schijnt wel alsof beiden een grote bewondering hadden voor hun broer.

Daarna kwam Bartet, de vennoot van Augagneur. Bartet kon zijn afkeer voor de cineast niet bedwingen en hij verklaarde ronduit :

— Ik ben niet schuldig, maar ik kan niet treuren om hetgeen er gebeurd is. Geruime tijd reeds aanzag ik Augagneur voor een schurk. Ik had een hekel aan hem !

— Waar was u om zeven uur ?

— Thuis. Ik werkte aan een scenario. Ik had de deur van mijn bureau gesloten om niet gestoord te worden.

— Dus hebt u geen alibi ?

— Neen, maar indien ik Augagneur had neergeschoten, zou ik er wel een pasklaar hebben gemaakt !

Toen Bartet weg was, zuchtte Baardemakers diep en zei :

— Rik, ik vergat je te zeggen dat wij onmiddellijk na de aanslag het nieuws hebben verspreid dat Augagneur *dood* is.

— Ja, en waarom deed u dat ?

— Om de moordenaar in een valstrik te lokken, maar hij liet zich niet vangen. Het is een mislukking.

— Daar ben ik het helemaal niet met je eens, kommissaris. Alleen de SCHULDIGE weet dat Augagneur nog leeft. Dus...

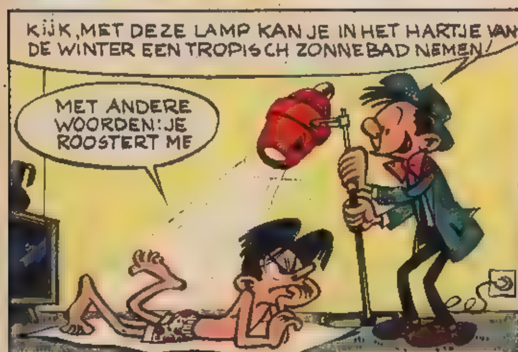
Vriend-detective, raap de handschoen op. Wie schoot op Augagneur ? Het zit 'm in een kleinigheid !
RIK RINGERS

ONZE BRIEVENBUS STAAT OP BLZ. 31

TON en TINNEKE

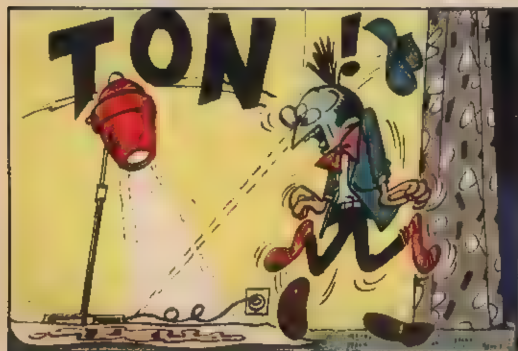

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN

DE MAGISCHE DOLK

DOOR PAUL CUVELIER

Corentin, Kim en Sq-Skyu riepen de hulp in van Imaël en zijn volk om Sompur, bezet door de Mongolen, te bevrijden...

(Wordt voor...

Heb je het album van dezelfde auteur : « De nieuwe avonturen van Corentin » reeds gelezen ?

Geschenken van de KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurfoto's :
België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen
Per reeks : 50 punten

De Geschiedenis van de Wereld :
11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S Chromo's
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
Per reeks van 6 chromo's : 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
16 reeksen van 5 kleurreproducties
Per reeks : 200 punten

De KUIFJE'S portefeuille 200 punten

Het Ganzenspel 200 punten

De Puzzle op hout 500 punten

ALBUMS :
Vliegtuigen I en II - Automobiel - Zeevaart
Getoileerd : 60 F.
Gecartonneerd : 50 F.
België I en II - Europa I, II en III
Per album : 29 F.
De Meesterwerken van de Schilderkunts. Deel I en II 50 F.
De Geschiedenis van de Wereld 29 F.

Stuur je bons naar KUIFJE, dienst T, P. [illegible] 1-7, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in 5 [illegible] A L'INNOVATION

DE P

OPERATIE SPIN

DE Berlijnse Zoo bezit een hele reeks minuskule Zuid Amerikaanse apen. Deze zijn zeldzaam en het is moeilijk hen in leven te houden, want zij eten bijna niets anders dan spinnen. De schooljeugd werd uitgenodigd in haar vrije tijd jacht te maken op spinnen, maar men heeft de kinderen de wijze raad gegeven niet meer dan één spin in een doosje te zetten. Ontmoeten twee spinnen elkaar, dan vertellen ze eerst een paar spinnen-moppen, en dan... eet de sterkste de zwakkere op!

DE TOVENAARS BEWAREN HUN GEHEIM

DE tovenaars van Centraal Afrika hebben, naar het schijnt, puike metodes om sinusite, kinkhoest en andere ziekten te genezen. Onlangs hebben enkele geneesheren van Zuid Afrika aan de grote tovenaar gevraagd hen hun geheimen te verklappen. De tovenaars weigerden kategoriek. « Wij zouden onmiddellijk onze macht om te genezen verliezen », zeiden ze. En zo komt het, dat men ons nooit zal behandelen volgens de metodes van de grote tovenaars...

OSTILJON

EEN REUSACHTIGE TELESCOOP

In een voorstad van Leningrad bouwen de Russen een reusachtige telescoop. Het apparaat weegt ongeveer 100 ton en is zo hoog als een huis van zeven verdiepingen. Dank zij deze telescoop, zal men de krater die Lunik II op de maan heeft gemaakt toen hij er neerstortte, tot in de geringste details kunnen bestuderen. Men weet, dat het neerstorten van Lunik II stofwolken deed opwaaien die een hoogte van ongeveer 800 km bereikten! Men veronderstelt dat de krater een diameter van 130 meter heeft. De telescoop van Leningrad wordt gebouwd volgens de aanwijzingen van de Sovjet-geleerden Stanjoeskovitsj en Droejenskaja. Een nuttig instrument om de maan weer een tikje beter te leren kennen.

VRIEND DETECTIVE,

H. L. Weenen, uit Tilburg, ik heet je welkom in onze grote speurdersfamilie. Hartelijk welkom ook aan Jacques van Hove uit Antwerpen, Pierre Trouillez uit Brussel en Annelies van de Vossen uit Weert. Je ziet, de meisjes doen nog steeds mee en zij zijn puike detectives. De vrouwelijke intuïtie, he!

Jongens en meisjes, ik reken vast op méér antwoorden en nog méér juiste antwoorden. De problemen die gesteld worden zijn toch meestal niet zó ingewikkeld. Doe jullie best!

RIK.

Het weekblad « KUIFJE »: 14e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.:* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk:* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Brussel 19. —

NEDERLAND: 60 cent. - CANADA en de USA: 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland: 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Nederland: KUIFJE-HOLLAND: Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon.: 5 fl. per kwartaal.
Congo: KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad (B.C.).
Frankrijk: DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 1er
Zwitserland: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A.: PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Kuifje in Tibet

DOOR HERGÉ

Onze vrienden hebben Tchang terug gevonden en zijn de graaggeziene gasten van het klooster van Khor-Biyong.

